

Doma in po svetu

PREGLED NAJVAŽNEJŠIH DOGODKOV

Človek z umetnim srcem še živi – Prvotne zdravstvene komplikacije premagane –

LOUISVILLE, Ky. – Preteklo nedeljo je postal 52 let stari upokojeni vladni uslužbenec William J. Schroeder iz Jasper, Ind. drugi človek, ki je dobil umetno srce. Kmalu po operaciji so nastale komplikacije, ker je krvavela glavna žila, in je bil Schroeder ponovno operiran. Kljub temu so njegovi zdravniki dokaj optimistični in menijo, da bo lahko živel Schroeder še dalj časa. Prvi človek z umetnim srcem je bil utahski zobozdravnik Barney Clark, ki je umrl 112 dni po operaciji. Schroeder ima prednost, ker je bil drugače zdrav, Clark pa je imel tudi druge zdravstvene težave, pripominjajo zdravniki.

Kirurška ekipa v bolnišnici Humana Audobon je izbrala Schroederja po dolgem iskanju. Intervjuvanih je bilo veliko kandidatov za umetno srce. Vsi prosilci so bili v takšnem stanju radi srčnih obolenj, da jim ne morejo več zdravniki dosti pomagati z normalnim zdravljenjem. Schroederjeva prednost je bila v tem, da je bil drugače zdrav, lahko računa na podporo in razumevanje svoje družine, ter je bil psihološko pripravljen za sprejem umetnega srca.

Zakladno tajništvo pripravilo obsežen načrt za spremembo zveznega davčnega sistema
Podrobnosti bodo objavljene danes

WASHINGTON, D.C. – Po večmesečnem delu je skupina uradnikov v zakladnem tajništvu pripravila obsežen načrt, ki bi bistveno spremenil davčni sistem v ZDA. Danes bodo objavljene podrobnosti načrta, ki predvideva za tiste z nižjimi osebnimi dohodki manjšo davčno obremenjenost, nekaj več pa za privatne firme in osebe z visokimi dohodki. Dohodki zvezne vlade bi ostali bistveno nespremenjeni po novem načrtu (med predsedniško kampanjo je bil Reagan obljubil, da ne bo sprejel nobenega povišanja zveznih davkov), le da bi nekateri posamezniki plačali več v davkih, drugi pa manj.

Namen novega načrta je poenostavljenje zveznega davčnega sistema, pravijo v zakladnem tajništvu in Beli hiši. Predsednik Reagan bo načrt predložil zveznemu kongresu v odobritev v januarju, o njem bo tudi veliko govoril v svojem poročilu kongresu o stanju ZDA, ki ga bo prav tako podal po zasedanju novoizvoljenega kongresa januarja meseca.

Druga skupina uradnikov v Beli hiši in zakladnemu tajništvu pa je pripravila osnutek zveznega proračuna za fiskalno leto 1986, ki se bo začelo 1. oktobra 1985. Kot kaže, predvideva proračun primanjkljaj okoli 200 milijard dolarjev, Reaganovi svetovalci pa nameravajo do l. 1988 znižati primanjkljaj za 100 milijard dolarjev, to predvsem z omejevanjem izdatkov zvezne vlade.

Privatni in tudi vladni ekonomisti soglašajo, da je ogromen proračunski primanjkljaj najnevarnejši dolgoročni problem ameriškega gospodarstva. V skrbeh so tudi zaradi prav tako rekordnega ameriškega zunanjetrgovinskega primanjkljaja, ki bo letos znašal več kot 130 milijard dolarjev, prihodnje leto pa morda celo več kot 200 milijard dolarjev.

Sovjetski pribežnik govoril o svojem pobegu iz Severne Koreje – V streljanju v Panmunjomu so bili ubiti štiri vojaki

PANMUNJOM, Ko. – Včeraj je bila seja komisije za varovanje premirja med Severno in Južno Korejo. Na seji, ki je bila 426. od začetka premirja l. 1953, je severno-

korejski predstavnik trdil, da so ZDA odgovorne za incident pretekli petek, v katerem je prišlo do streljanja med vojaki Severne Koreje, Južne Koreje in ZDA. Padli so tri vojaki Severne Koreje, eden iz Južne Koreje, ameriški vojak pa je bil laže ranjen.

Do incidenta je prišlo, ker je pribežal čez mejo med obema Korejama 22-letni sovjetski državljani Vasilij Ja. Matuzok, sicer turistični vodja, ki je povedal v intervjuju, da se je odločil izkoristiti priliko za pobeg. Ko je Matuzok prekorajčil mejo, so ga skušali ustaviti Severni Korejci, od katerih je eden prišel do 150 metrov v Južno Korejo. Severni Korejci so začeli streljati, ameriški in južnokorejski vojaki so odgovorili z ognjem. Končno je Severna Koreja prosila za premirje. Matuzok želi priti v ZDA.

ZDA in Irak vzpostavile uradne diplomatske odnose – Stiki so bili prekinjeni 1967. leta

WASHINGTON, D.C. – Včeraj so ZDA in Irak uradno vzpostavile diplomatske odnose. Predsednik Reagan je sprejel v Beli hiši iraškega zunanjega ministra Tariqa M. Aziza. Iračani so se zanimali za obnovitev odnosov z ZDA predvsem zaradi vojne z Iranom. ZDA namreč podpirajo, čeprav neuradno, Irak zoper Iran. Dalje, Iračani naj bi ne hoteli več biti tako odvisni od ZSSR, so tudi pripominjali v Beli hiši.

Izjave predstavnikov Bele hiše in State Departmenta so poudarile, da obnovitev odnosov z Irakom nikakor ne bo škodovala ali negativno vplivala na tesne odnose med ZDA in Izraelom. Irak je namreč med tistimi arabskimi državami, ki so najbolj sovražne do Izraela.

Nekateri opazovalci razmer na Srednjem vzhodu menijo, da se bodo sedaj Iranci zanimali za boljše odnose z ZSSR. V iraško-iranski vojni je Sovjetska zveza doslej več podpirala Irak. Iraška vojska je opremljena predvsem s sovjetskim orožjem, veliko vojaške opreme in orožja pa kupujejo Iračani tudi od Francije.

– Kratke vesti –

Na letališču v Adis Abebi, Etiopija so se danes predali ugrabitelji somalijskega potniškega letala, na katerem je bilo 103 potnikov in članov posadke. Ugrabitelji, bilo jih je pet, so bili zahtevali, naj somalijska vlada ne izvrši smrtne kazni nad 7 mladimi študenti, naj pa izpusti na svobodo 14 drugih političnih zapornikov. Somalija je menda obljubila, da 7 študentov ne bo usmrtila, ne bo pa izpustila zapornikov. Etiopija je dejala, da lahko ostanejo ugrabitelji v Etiopiji.

Včeraj je eksplodirala bomba, ki je bila nastavljena v avtomobilu, parkiranem pri ameriškem poslaništvu v Bogoti, Kolumbija. Storilci so baje povezani z lokalnim podzemljem, ki trguje z mamili, predvsem kokainom. ZDA pritiskajo na Kolumbijo, naj ukrepa zoper trgovce z mamili, le-ti pa so grozili, da bodo začeli ubijati ameriške državljane, ako bo izročenih ZDA Kolumbijcev, obtoženih trgovanja z mamili.

Včeraj so vodilne newyorške banke znižale obrestno mero na 11.5 odstotka od 11.75 odstotka. Gre za že peto takšno znižanje od septembra. Ekonomisti soglašajo, da so ZDA sorazmerno blizu manjšega gospodarskega zastoja. Zvezna rezervna banka se pa zanima predvsem za kljubovanje možnosti porastka inflacijske stopnje, pripominjajo gospodarstveniki.

Iz Clevelanda in okolice

Skupno sv. obhajilo—

Oltarno društvo fare sv. Vida ima skupno sv. obhajilo to nedeljo pri sv. maši ob 8. zj., ob 1.30 pop. bo seja, pobiranje asesment in božičnica, v društveni sobi farnega avditorija.

Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete prav tako ima skupno sv. obhajilo to nedeljo pri sv. maši ob 8. zj., ob 1.30 pop. bo ura molitve, kateri bo sledila seja. Članice se zahvaljujejo vsem, ki so sodelovali pri prodaji peciva na farnem festivalu.

Častno priznanje—

Catholic Big Brothers organizacija je v soboto, 17. nov. tega leta podelila slovenskemu zdravniku dr. Anthonyju Spechu priznalno plaketo za njegovo dolgoletno človekoljubno delo v okviru te organizacije. Je to že drugo tako priznanje. Čestitamo!

Novi grobovi

John A. Fakult

V petek, 23. novembra, je na svojem domu na 22701 Lake Shore Blvd. umrl 76 let stari John A. Fakult, rojen v Clevelandu, može Helen, roj. Popp, očim Georgea W. Siguler (McLean, Va.), brat Mary Hrvatin ter že pok. Helen Mersek, Josepha in Franka, stric. Pokojni je bil odvetnik po poklicu, v letih 1950-1963 je bil član mestnega sveta za nekdanjo 32. vardo (Collinwood), od 1963 do 1969 pa načelnik mestne elektrarne (Muny Light) pod županom Ralphom Locherjem. Od 1969 do 1983 je bil odvetnik v privatni praksi ter imel pisarno na E. 185. cesti. Bil je član številnih slovenskih in neslovenskih organizacij, med njimi ADZ št. 45, KSKJ št. 169 in Kluba slovenskih upokojencev v Euclidu. Pogreb je bil iz Želetovega zavoda na E. 152. cesti v ponedeljek, 26. novembra, v cerkev sv. Roberta in od tam na pokopališče sv. Pavla na Chardon cesti. Družina priporoča darove v pokojnikov spomin Slovenskemu domu za ostarele.

Edward J. Zimmerman

V soboto, 24. novembra, je v Euclid General bolnišnici nenadno umrl 81 let stari Edward J. Zimmerman, mož Anne, roj. Peskar, oče Donald, Eleanor Lonchar in Richarda, 13-krat stara mati, 3-krat prastara mati, zaposlen 50 let pri NYC železnici, vse do svoje upokojitve, član ADZ št. 6 in SNPJ št. 53. Pogreb je bil iz Grdinovega zavoda na Lake Shore Blvd. v ponedeljek, 26. novembra, v cerkev sv. Kristine in od tam na pokopališče Vernih duš.

LILIJA ima sestanek—

Dramatsko društvo Lilija ima svoj redni mesečni sestanek v ponedeljek, 3. decembra, ob 8. uri zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Zahvaljujemo se—

Zahvaljujemo se vsem prijateljem, ki so žrtvovali čas preteklo soboto ter zložili posebno izdajo AD v 12.000 izvode KSKJ glasila. Sodelovali so: Rudi Kolarič, Feliks Gaser, Mario Perčič, Tanja in Martin Lončar, Vicky Kolarič, Timmy Perčič, Joe Lah, Maria Lah, Mark Rus, Steven Rus, Michael Chauby, Cilka, Paul in Mike Košir.

Pridružite se KRESU—

KRES vabi slovensko mladino, ki že obiskuje srednje šole in se zanima za slovenske plese in folkloro, na sestanek to nedeljo od 7. do 8. zv. v Baragovem domu na St. Clairju. Za več informacije, lahko pokličete tel. 481-1871, 381-2602 ali 391-8036.

Korotanovo silvestrovanje—

Pevski zbor Korotan prireja silvestrovanje letos v zgornji dvorani Slovenskega doma na Holmes Ave.

Mary Mervar

V ponedeljek, 26. novembra, zjutraj je v Euclid General bolnišnici umrla 89 let stara Mary Mervar, rojena Bruder v Novem mestu, Slovenija, odkoder je prišla v ZDA l. 1910, vdova po l. 1960 umrlem Franku, mati Olge Keck (pok.), Franka J., Emme (pok.) in Walterja E., 5-krat stara mati, 1-krat prastara mati, vsi bratje in sestre so že pokojni, članica SNPJ št. 53. Pogreb bo iz Grdinovega zavoda na Lake Shore Blvd. v četrtek, 29. novembra, v cerkev Marije Vnebovzete dop. ob 9. in od tam na Kalvarijo. Na mrtvaškem odru bo jutri, v sredo, popoldne od 2. do 4. in zvečer od 7. do 9.

Elizabeth T. Schauer

V petek, 23. novembra, je umrla 70 let stara Elizabeth T. Schauer (Schaver) z 1097 E. 77. ceste, rojena Eckert v Aetni, Pa., odkoder je prišla v Cleveland l. 1920, žena Carla, sestra Johna, teta Christine Diamond. Pogreb je bil iz Želetovega zavoda na 6502 St. Clair Ave. včeraj, v ponedeljek, v cerkev sv. Filipa Nerija in od tam na Kalvarijo.

VREME

Spremenljivo oblačno in vetrovno, z verjetnostjo dežja v popoldanskem času. Najvišja temperatura okoli 63° F. Pretežno oblačno jutri z možnostjo dežja in najvišjo temperaturo okoli 52° F. V četrtek spremenljivo oblačno in precej hladneje. Najvišja temperatura okoli 41° F.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — Editor

Published Tuesdays and Fridays except first two weeks
in July and one week after Christmas

NAROČNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece
Petkova izdaja; \$15.00 na leto; Kanada in dežele izven
Združenih držav: \$20.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for 3 months
Fridays only: \$15.00 per year — Canada and Foreign \$20

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio
POSTMASTER: Send address change to American Home,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

No. 91 Tuesday November 27, 1984

Bakrene strehe

Ljubezen do rodnega kraja je v človeku silno močno čustvovanje. Pa ni samo v človeku, celo v živalih to lahko opazimo. Ko smo se v minulih časih vozili v bližnjo in daljno okolico s konjsko vprego, je moral voznik kar večkrat priganjati konje, da je šlo hitreje, včasih je moral rabiti tudi bič, ko smo se vozili od doma v drug kraj s konji, ki so bili zlasti na kmetih dolgo pri hiši. Ko smo se pa vračali, so šli v tek kar sami od sebe, čutili so, da gredo domov, na bič se je lahko kar pozabilo. O lastovkah je znano, da se na spomlad vsako leto vračajo v kraj in celo pod streho, pod katero so se izvalile. Nagnjenje do domačega kraja je torej živim bitjem po naravi prirojena, od Stvarnika dana.

Koliko je lepih povesti in čudovitih pesmi, ki govorijo in pojejo o ljubezni do domovine, o hrepenjenju po rodnem kraju, o domotožju v tujem svetu! Tako tudi slovenski izseljenec v samotnih urah sanja o »hišici očetovi«, o domači vasi ali mestu in se najbolj živo spominja tudi domače cerkve, v kateri je bil krščen, kamor je nekoč redno zahajal in v njenem okrilju vse običaje cerkvenega leta doživljal.

Če se v takšnem čustvenem razpoloženju pojavi od doma glas, da je cerkev njegove mladosti v slabem stanju, da nujno potrebuje popravila, sta njegovo srce in njegov um takoj pripravljena priskočiti z dolarji na pomoč, da se zamakanje na strehi ustavi, ali da se prenovi oltar ali renovira celotna stavba. In tam, kjer v bližini doslej ni bilo farne cerkve, pa sporočajo, da je sedaj nujno potrebna ob ustanovitvi nove fare v njegovem kraju, takoj poseže v žep in prispeva po svoji možnosti. Tega mu veli ne samo verska zavest, ampak tudi, in morda še v večji meri, njegov ali njen čut navezanosti na domači kraj. Vse to je razumljivo in povsem v redu, ko bi bile javne razmere v domovini — recimo — normalne. Takšnega stanja pa ni v republiki Sloveniji.

List slovenske cerkvene metropolije *Družina* v Ljubljani je nedavno tega (5. avgusta 1984, 84/3) poročala o seji Komisije socialistične republike Slovenije za odnose z verskimi skupnostmi, na kateri so obširno razpravljali o gradbeni delavnosti verskih skupnosti v Sloveniji. List navaja dobesedno poročilo o razpravi, kakor ga je objavil režimski list *Delo*, in ki se glasi:

»Precej članov komisije je ugotavljalo, da verske skupnosti, predvsem pa rimsko-katoliška cerkev množično gradijo kultne objekte. V zvezi s tem so se vprašali, ali je to v duhu stabilizacijskih prizadevanj v naši družbi, ki ne dopuščajo naložb v negospodarstvo. Verske skupnosti so namreč del naše družbe, in zato bi bilo smotno, če bi investicije prestavili za toliko časa, dokler se ne izkopljejo iz gospodarskih zagat, ne glede na to, kako so bila zbrana sredstva za vlaganje te vrste.« (Podčrtal pis.)

Besede verske komisije pri marksistični vladi so čisto jasne in razločno povedo, kaj je v načrtu brezbožnih oblastnikov: zaseči po bankah denarne naložbe, v prvi vrsti in posebno dolarske, ki so kot devizna valuta izredno dragocene, ter jih porabiti za odplačevanje ogromnih dolgov. Ves svet ve in o tem piše, kako so pod Titovim vodstvom najemali draga posojila, potem jih pa trošili za ekonomsko zgrešene investicije v gospodarsko nedonosno objekte in podjetja, pri tem pa polnili žepe komunističnih veličin, da so bogateli in uganjali luksuz s Titom vred. Sedaj je treba denar z obrestmi vračati večidel v tujih devizah, država je za-
(Dalje na str. 4)

Slovensko miklavževanje pri Sv. Vidu

CLEVELAND, O. - Samo nekaj dni nas še loči, pa bomo praznovali god sv. Miklavža. V naših slovenskih cerkvenih koledarjih ga imenujejo sv. Nikolaj; v »Pratiki«, tj. v našem najbolj razširjenem ljudskem koledarju pa ga ne najdemo pod tem imenom, marveč pod imenom sv. Miklavž. Na Slovenskem je sv. Nikolaju posvečenih več cerkva, med drugimi tudi ljubljanska nadškofijska stolnica; po deželi pa je kar precej cerkva, ki so posvečene sv. Miklavžu.

Praznik sv. Miklavža spada na Slovenskem med najbolj stare slovenske ljudske mladinske družinske praznike. Ni bilo in tudi še danes ni namreč naše družine, kjer je bilo ali pa jih je več otrok, da je ne bi na predvečer svojega godu obiskal sv. Miklavž. Preden je otroke obdaril ali pa tudi kaznoval, je vsakega posebej vprašal to ali ono molitvico (kafero je moral ta na glas pred njim odmoliti), dalje ali uboga svoje starše in učitelje, kako se uči, kako se vede v šolo in iz šole grede, ali spoštuje stare ljudi, ali pomaga revežem itd.

Pridne otroke je pohvalil in obdaril, poredne pa je kaznoval s šibo miklavževko in jih samo redkokdaj tudi obdaril. Vselej pa jim je naročil, da se morajo do prihodnjega miklavževanja gotovo poboljšati in popraviti. Miklavž se je seveda vselej pred svojim obiskom posvetoval z otrokovimi starši.

MILWAUKEE, Wis. - Vsak letni čas ima svoje lepote, pa tudi svoje muhaste dni. Po izredno lepem vremenu letošnje jeseni smo morali za več kot teden dni skozi gosto, »londonsko« meglo in veliko dežja. Bilo je veliko avtomobilskih nesreč v tem času, v Coloradu pa so imeli veliko snega.

Takšna je bila tudi predzadnja nedelja meseca oktobra, ko smo namenili imeti v Parku občni zbor Triglava. Ob takem vremenu na pot, je vsak premišljal. Vendar se je vreme poti poldnevu začelo jasni, megla je odšla in jesensko sonce je obsijalo mesto in pokrajino v vsej lepoti zlatorumenega listja dreves celega kraja in našega Parka.

Ob določeni uri smo se v polnem številu zbrali v novi dvorani Doma. Predsednik Jože Kunaver prične zborovanje in pozdravi navzoče. Duhovni vodja društva Rev. dr. Jože Gole zmoli, skupno z navzočimi, molitev za uspeh dneva, zapisničarica Marija Kadunc prebere zelo lepo sestavljen zapisnik zadnjega občnega zbora (bil je odobren), nakar sledijo poročila odborov in referentov.

Tajnik Frank Menčak poda izredno lepo poročilo o uspe-

Takšno je bilo miklavževanje na Slovenskem nekako do prve svetovne vojske l. 1914. Ko pa so se začela po naši domovini po deželi ustanavljati kulturna društva in postavljati prosvetni domovi po župnijah, se je družinsko miklavževanje na splošno preneslo v te nove prosvetne domove.

Po opisanem našem starem slovenskem izročilu so miklavževali, v kolikor jim je bilo seveda to mogoče, tudi naši bratje in sestre, katere je usoda iz tega ali drugega razloga pognala v svet, v zdomstvo. Med temi tudi naši rojaki v ZDA, seveda tudi v naši clevelandski slovenski naselbini, kjer so v zadnjih letih prevzele družinsko miklavževanje v svoje roke sobotne slovenske šole. Postal je zborni, skupinski.

Letos sta nam obe clevelandski slovenski šoli pripravili slovensko miklavževanje, collinwoodska za prihodnjo nedeljo, 2. decembra, vidovska pa za naslednjo nedeljo, 9. decembra, ob treh popoldne v šolski dvorani pri Sv. Vidu.

Narodno zavedni rojaki in rojakinje smo dolžni, da se teh miklavževanj udeležimo in tako obe šoli npravno in gmotno podpremo. Na obeh krajih lep in privlačen spored! Pri Mariji Vnebovzeti (Collinwood) ima letos vodstvo g. Knez, pri Sv. Vidu pa gdč. Košnikova.

Na svidenje na miklavževanje!

Janez Sever

Iz življenja Slovencev v Milwaukeeju

hih društva, kar je seveda za sluga nesebičnega dela odborov, ki so vzajemno in zvesto delali za korist skupnosti, čast društva in v ponos slovenstva v ameriški javnosti. Vsem se je s pohvalo zahvalil!

Blagajniške posle je vodila Milka Modic, ki je kot bančna uradnica v svoji službi vodila odlično tudi društveno blagajno. Podpredsednik John Bambič ml. ni bil navzoč in se je opravičil. Poročilo prosvetnega referenta Vladota Kralja bomo v celoti podali po drugih poročilih. Kratka poročila podajo še »šefinja« kuhinje, ki se lepo zahvali vsem za pomoč v kuhinji ob piknikih in prireditvah, tako se zahvali tudi »šef« bare vsem, ki so pomagali ob prireditvah streči žejnim.

Športni vodja Janez Mejač poroča kratko o športnih tekmah v odbojki s Chicagom, balinarskih tekmah, ko so naši zmagali, ter posebnih tekmah v plavanju, teku in kolesarjenju — vendar smo o tem že pisali.

Gotovo je važno poročilo upravnika Parka Franja Mejača. Vse delo v Parku, ki ga navaja, smo Triglavani in gostje videli. Vendar navaja glavna dela, ki so bila opravljena pre-
(Dalje na str. 7)

Poslovilni večer

CLEVELAND, O. - Preteklo nedeljo zvečer v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju sta Ameriško slovenski odbor za kulturne izmenjave, ki mu načeljuje ga. Jennie Zaman, ter organizacija Progressivne Slovenke Amerike, katere predsednica je gdč. Florence Unetich, priredila poslovilni večer na čast odhajajočemu konzulu SFRJ v Clevelandu ge. Zofki Klemen-Krek in njegovemu možu Stanislavu. Ga. Krek je končala štiriletno službo v našem mestu in se vrne v Slovenijo.

Ga. Zaman in gdč. Unetich, ki je zelo aktivna tudi pri pevskem zboru Jadran, nekako neuradno delita vlogo, ki jo je do svoje smrti pred 5 leti igrala Josephine Zakrajšek. Pozdravili sta navzoče — bilo je menda kakih 400 gostov —, v svojem nagovoru pa je gdč. Unetich, ki je spretna govornica (predava angleščino na neki clevelandski višji šoli), dejala, da govori v imenu vseh Slovencev, kar seveda nikakor ni bilo res. Glasbeni program pa je vodil Joe Valenčič, mlajši brat znane pevke Cilke Valenčič Dolgan, ki je tudi sodelovala v programu.

Po obilni večerji (kuharica je bila ga. Mary Šter), so nastopili pevci, ki so predstavljali razna pevska društva v Clevelandu, med njimi Planina, Jadran, West Park Singers, Zarja, Mladinski zbor št. 2 SNPJ in Glasbena Matica, vsako z eno pesmijo. V glavnem so nastopili solisti, dueti, za Glasbeno Matico pa trio Price-Kenik-Mihelich.

V zadnjem delu programa so pa ge. Krekovi izročili darila razna društva; k sreči so bili vsi z eno izjemo zelo kratki in se stvar ni preveč zavlekla. Končno je prišla na vrsto sama ga. Krek, ki se je v toplih besedah zahvalila za vso naklonjenost in sodelovanje med štiriletnim bivanjem v Clevelandu. Na lep način se je spomnila nekaterih tistih znanih osebnosti tukajšnje skupnosti, ki so tekom zadnjih 4 let umrle.

V zadnjem delu ne preveč dolgega govora je pa postala precej politična, kar je šlo čez glave velike večine navzočih. Poudarjala je vlogo SFRJ pri prizadevanjih za dobre odnose med državami in za mir. Dejala je tudi, da so nekateri, ki ne marajo sedanje družbeno-politične ureditve v SFRJ, ti pa naj vedo, da je SFRJ dejstvo in da so njeni državljani ponosni na svojo državo in njen sistem.

Osebnost nistem poznal vseh konzulov, ki so služili v Clevelandu, odkar ima SFRJ svoje predstavništvo v mestu. Težko bi pa bilo verjeti, da bi mogla SFRJ imeti v tem mestu za svoje politične namene boljše ga konzula, kot je bila ga. Krek. Njen naslednik, Ivo Vajgelj, še ni prišel v mesto, ker menda mora po diplomatskem pravilu ga. Krek najprej oditi.

Ves večer z izjemo nagovora Johna Cecha je potekel v angleščini. Rudolph M. Susel

Ha-Hec-Hi-
Ho-Humor!

Skuhal
ali pogrel

MECAN

DRŽAVLJAN

Damjan Damjanovič je bil doma iz Damjanovca, nekje na Hrvaškem in je prišel v Ameriko leta 1951 z isto ladjo kot jaz. Zelo je bil zgovoren in vsi smo ga imeli radi, ker je bil poštenjak in nikdar ni bil vsiljiv.

Leta 1957 je že sedmič poskušal dobiti državljanstvo. Sodnik ga je takoj prepoznal in v dno duše se mu je zasmilil. Saj govoril je še kar za silo angleško, le ko je trebalo kaj napisati, tam je Damjan popolnoma odpovedal.

»Mr. Demdženovik, zadnjič sem vam obljubil državljanstvo, če pravilno napišete le eno angleško besedo in zelo obžalujem, da se vam to ni posrečilo. Danes mi napišite besedo COFFEE. Če bo le ena črka pravilna, vam bom stisnil roko že kot novemu državljanu. Good luck.«

Damjan Damjanovič je dobro poznal to besedo, vedel pa je tudi, da se vsaka angleška beseda napiše čisto drugače kot se izgovori. Dolgo je grizel svinčnik, zatopljen v globoke misli. Slednjič se opogumi in s tresočo se roko napiše: KAUPHY.

— KRIŽANKA —

VODORAVNO: 1) Manjši spis ali skladba. 4) Slovenska Pristava. 6) Jugoslovanska letalska družba. 7) Čas brez vojne. 8) Zelo znano slovensko ime v Clevelandu. 11) Tibetansko govedo. 12) Bolje biti to, kot prepozen. 15) Veliko časovno obdobje. 16) Kos celote. 17) Nevestino premoženje.

NAVPIČNO: 1) Vzklik. 2) Jugoslovanski otok. 3) Pridevnik od UTRDITI. 4) Moški potomec. 5) Če ni narobe, je _____. 7) Naslov japonskih cesarjev. 9) Darilo. 10) Zopet. 13) Oborožena tatvina. 14) Mreža.

Rešitev zadnje križanke

Vodoravno: Spoved, Mina, Lopov, Karat, Ogel, Runo, Vat, Mira, Ne, Nada, Mat Pala, Rudi, Erato, Malik, Cene, Kolera.

Navpično: Slovenec, Pogan, Opet, Vol, Mana, Iro, Atletika, Kura, Rida, Malo, Nadir, Nate, Mule Pan, Ral, Mo.

— Si bil tudi danes priden v šoli, ali pa si spet kaj ušpilal?

— Kaj pa naj bi ušpilal, če sem vseh pet ur v kotu preklečal.

— Vzeli so mi vozniško dovoljenje.

— Zakaj pa?

— Ker sem imel premalo krvi v alkoholu.

— Draga moja, preden se vzameva, te moram opozoriti, da imam revmo, ishias, srčno napako in obolela jetra.

— Česa pa potem nimaš?

— Zob.

— Kaj mislite o sliki, s katero sem skušal prikazati vesoljni potop? vpraša slikar kritika.

— Zelo dobro, zelo. Slika je zares prava katastrofa.

— Koliko še potrebujem, da bom znala šofirati? sprašuje kandidatka za voznico svojega instruktora.

— Še tri.

— Še tri ure?

— Ne. Še tri avtomobile.

Ribič se vrne domov pozno ponoči in že na pragu zavpije:

— Žena, ves mesec ne bomo kupovali mesa.

— Kaj, si mar ujel tako veliko ribo?

— Tisto ne, ampak mesečno plačo sem zapil.

Resnici na ljubo

CELOVEC, Avstrija — Tisti koroški Slovenci, ki se srečavamo in shajamo v Mohorjevi hiši v Celovcu, smo kar ostrmeli, ko smo brali članek »Čudna zvestoba nauku škofa Rožmana«, ki ga je napisal M. Javornik in ga priobčil v *Ameriški Domovini* 9. oktobra t.l. Članek je neutemeljeno natolcevanje in nezaslužena moralna klofuta Mohorjevi družbi — izpod peresa slovenska pisatelja Mirka Javornika!

V prvi polovici svojega članka navaja Javornik nekatere stavke iz msgr. Hornböckove poslanice Slovincem po svetu za letošnjo Veliko noč. Navaja jih zato, da bi v drugi polovici članka bralca prepričal, da ravnanje Mohorjeve družbe ni v skladu s temi stavki.

Najprej oponese ravnatelj Mohorjeve dr. Hornböcku, da v velikonočni poslanici ne omenja »Besede lektorja«, ki je bila pristavljena na konec domobranske razprave »Očitek bratomora — neutemeljen« v koledarju za l. 1983. »Beseda lektorja« res ni bila na mestu, toda pri pisanju svojega članka Javornik ni pomislil, da je msgr. Hornböck sam ovrgeto »Besedo« s tem, da je v poslanici javno priznal pred bralci *Ameriške Domovine*, da je obtožba bratomora in vpreganja v nacistični voz v Polanškovi povesti »Križ s križi« neresnična. Dokaz za to Hornböckovo prepričanje je tudi ta, da v koledarju za l. 1984 ni na koncu domobranske razprave »Odpor proti okupatorju — partijski monopol« nobene besede lektorja. In nov dokaz bodo naročniki Mohorjeve kmalu dobili v koledarju za l. 1985, ker bodo v njem videli, da za domobranskim sestavkom »Zarota v Celovcu« ni nobene besede lektorja.

Nato navede Javornik telegramske citat iz revije *Celovski zvon*: »Ob slovenskem kulturnem prazniku podelitev nagrad literarnega natečaja Mohorjeve v Celovcu. Nagrajenci Januš, Polanšek, Gallob in Turk.« S tem citatom hoče Javornik dokazati bralcem, da je Mohorjeva dvočlana v svojem ravnanju, da kaže dva obraza. Po eni strani ravnatelj Mohorjeve msgr. Hornböck obžaluje, da je družba sprejela v knjižni dar za l. 1983 Polanškovo povest »Križ s križi«, v kateri je obtožba bratomora in vpreganje v nacistični voz, kar velja domobrancem — po drugi strani pa ista družba daje piscu te povesti Polanšku nagrado. Da podkrepi to, pristavlja Javornik k navedenemu citatu: »Ker ni znano, da bi Polanšek po Križu s križi objavil še katero knjigo, je treba sklepati, da je mohorjevsko literarno nagrado prejel prav za to svojo judeževsko pisarijo.«

Javornik torej sam pove, da ni ni znano, da bi bil Polanšek po tej povesti še kaj izdal. Pa kljub temu nepoznanju sklepa — le sklepa! —, da je dobil Polanšek nagrado prav

za to povest. Nato pa na podlagi tega sklepanja vprašuje: »Je tudi pri tej odločitvi družbe sv. Mohorja bil prisoten nauk škofa Rožmana, da je komunizem največja nesreča za slovenski narod?«

Za tem na podlagi istega sklepanja izstrelil Javornik svojo glavno puščico proti Mohorjevi: »Kakor vse kaže — le kaže! —, ta 'prisotnost' nič ne moti mohorjevskega vodstva, da ne bi z desnico beračilo in prejemale denar od politične emigracije, hkratu pa z levico, tudi iz njenega denarja, plačevalo in odlikovalo največjega koroškega zasramovalca njenega nekdanjega tragičnega boja proti najhujšemu sovražniku slovenskega naroda.«

To je zelo hud očitek, za nas na Koroškem je to pravo natolcevanje. Isti očitek je Javornik zapisal že prej v *Vestniku* slovenskih domobrancev za maj, junij, julij 1984. (Podoben očitek dvočlani je bil na kratko nakazan tudi v *Slovenski državi* za maj 1984 v stolpcu »Kaj pišejo drugi«.)

Kaj je torej resnica glede nagrade, dane tudi Polanšku letos spomladi?

V februarju l. 1982 je urednik mesečnika *Družina in dom*, ki ga izdaja Mohorjeva, razpisal literarni natečaj ob priliki 80-letnice koroške pesnice Milke Hartman in 130-letnice Mohorjeve družbe — za izvirno črtico, novelo ali ciklus pesmi poljudne vsebine. Rokopise je bilo treba poslati do določene datuma v dveh izvodih na naslov omenjene revije. Opremljeni so morali biti z geslom ali šifro. Podatke o sebi in svoj naslov pa je moral vsak avtor poslati v posebnem pismu in v njem isto geslo. Za ta natečaj si bile namenjene tri denarne nagrade: 5.000, 3.000 in 2.000 šilingov. Denar zanje je daroval splošno spoštovani prof. Jožko Hutter, ki živi v Globasnici pod Peco.

Proti pričakovanju je urednik *Družine in dom-a* prejel čez 30 prispevkov. Zato ga je nato čakala huda naloga, najti prave ljudi, ki so sposobni oceniti te prispevke in ki so seveda pripravljene najprej jih zbrano prebrati. To nalogo literarnega razsodišča (žirije) so sprejeli univ. docent v Gradcu slavist dr. Reginald Vospersnik, prejšnji ravnatelj te gimnazije narodopisec dr. Pavle Zablatnik in časnikar Horst Ogris.

Imenovani ocenjevalci niso nič vedeli, čigav je posamezen prispevek. Šele ko so se zedinili, kateri prispevki so najboljši in zaslužijo priznanje in nagrado, jim je urednik *Družine in dom* v pričo drugih izročil spremna pisma. Na podlagi teh se je izkazalo, da so bili avtorji najboljših prispevkov Januš, Polanšek, Gallob in Turk. Zato so jim bile podeljene omenjene nagrade (ena je bila deljena). Te nagrade bi prav za prav morale biti imenovane »Hutterjeve nagrade«. Denarja Mohorjeve v teh ni bilo. Le

natečaj se je izvršil v Mohorjevi hiši.

Taka je resnica, ki naj razloži, zakaj je tudi Polanšek prejel nagrado. Tej resnici na ljubo sem napisal to pojasnilo.

Verjetno večina bralcev *Ameriške Domovine* ve, da ima vsakdo pravico poslati prispevek natečaju, ki je javno razglašen. Bilo bi absurdno in povsem nemogoče, če bi tak natečaj že vnaprej nekoga izključil.

Iz vseh mojih dosedanjih odstavkov bo bralcem *Ameriške Domovine* razvidno in jasno — tako upam —, da se Mohorjeva družba ni nič pregrešila ob tej nagradi Polanšku zoper zvestobo nauku škofa Rožmana in nič zoper slovensko politično emigracijo, kot zmotno sklepa M. Javornik.

Najbrž bo bralce *Ameriške Domovine* zanimalo, zakaj pravzaprav so člani žirije prisodili Polanšku nagrado. Polanšek je prispeval v natečaj cikel šestih pesmi z naslovom »Leporečje«. V njih ima pred očmi koroške Slovence, ki sicer pri raznih slovenskih prireditvah navdušeno ploskajo, na poti v Celovec, predvsem pa na delovnih mestih si ni upajo govoriti po slovensko. Zato pravi na koncu zadnje pesmi:

»Notranjost poglobiti
srce dvigniti
voljo krepiti
za težaško delo
na delovnem mestu:
da ne boste
da ne bomo
Slovenci slovenski pogrebci
na pogrebu
vaše
in naše
slovenske materinščine.«

Tudi tale citat naj služi resnici glede nagrade Polanšku.

Za konec naj mi bo dovoljeno povedati tole: Mohorjeva deluje med dvema hudima pritiskoma. Od severa dol je hudi nemški pritisk, od juga gor pa pljuska čez Karavanke komunistični idejni in politični pritisk. Obema je Mohorjeva družba trn v peti. Oba bi rada videla, da bi je ne bilo. Tega se je zavedal pok. pisatelj Karel Mauser. Da bi iz daljne Amerike pomagal koroškim Slovincem v boju za obstanek, je izročal vse svoje povesti Mohorjevi. Nekateri Slovenci po svetu pa so prispevali krajša pisanja za koledarje.

Žal, da med sodelavci Mohorjeve slovenskega pisatelja Mirka Javornika ni.

To je vsa resnica. Sedaj je pa gospod M. Javornik na vrsti, da se javno opraviči Mohorjevi družbi in msgr. Hornböcku za vse neutemeljene napade. Videli bomo, kakšnega kova je mož.

— Koroški Slovenec
(ki se že nad 50 let bori
za pravice in obstoj
koroških Slovencev.)

**Dopisujte v Ameriško
Domovino, sporočajte
o rojakih v svojih
naselbinah!**

FARNA TRTA LETOS KAR DOBRO OBRODILA...

NEW YORK, N.Y. - Kroničar življenja slovenskega sv. Cirila na Osmi se spet oglašuje. Zaenkrat še kar tedensko, kot je začel svojo zgodbo: Po treh letih in malce čez... Že kar tri mesece in malce čez se mi ta moja pripoved vleče v tisti sunkovitosti, v kakršni naše resnično življenje poteka. Pa bi rad bralcem Ameriške Domovine povedal tole: nikakor ni lahko to moje delo, ki sem se ga spet lotil po tako dolgem presledku.

V času svojega molčanja se bistveno nisem prav nič spremenil. Že kot mlad sem se zapisal med častilce RESNICE. To pripadništvo me je prečesto pripeljalo v zapor, pregnanstvo, pa spet v zapor in končno tudi nazaj v rojstno deželo Ameriko, v katero sem se v novembrskih dneh pred osemtridesetimi leti vračal z vso svetostjo in pobožnostjo pravega pilgrima tristošestdesetimi leti.

In v čem imam zdaj težave kot kroničar slovenskega njujorškega sv. Cirila? Težave so ravno v tem: v resnici. Ali pisati naše življenje takšno, kot je, ali pa zamolčati vse tisto, kar ni prijetnega videti ali slišati o njem.

Ravno pred tedni sem prebral sila zanimivo knjigo pisatelja Vitomila Zupana, ki je v letih pred vojno 1938-40 začel objavljati svoje prve črtice v dijaškem listu »Naša volja«, ko sem bil jaz urednik tega nacionalnega mladiškega dvote-

dnika. Njegova predzadnja knjiga nosi naslov »Levitan«. Je njegova svojevrsna življenjska zgodba zaporov bivšega partizana, ki je nekaj let po vojni prišel v zapor, ker je v duhoviti obliki v raznih družbah pripovedoval resnico medvojnega in povojnega življenja na Slovenskem in Jugoslovanskem.

Pa Vito proti koncu svojega (ne)romana na svoj tipičen način govori, od kod izhaja njegov rod in pravi: Moj rod izhaja iz slovenske pokrajine - Gorenjske. To je pravzaprav od tam, koder se kar skoraj pri vsaki hiši pravi: pri »Bahaču«.

Tudi jaz, čeprav rojen v Clevelandu, sem čisto iz slovenske in gorenjske krvi. Oče izpod domžalskega cerkvenega griča iz bajtarskega doma. Mati iz komenske fare - Moste - iz četrtgruntarske domačije. Pa smo šli vsi skozi trdo, toda lepo življenje. V nas ni bilo bahaštva, kot ga nima zdaj najplodovitejši slovenski pisatelj Vito Zupan. Kar srečen sem bil ob tem branju, ko sem ugotavljal, da je tisti mladostni ideal pripadništva RESNICI ostal tako v njem kot v meni, čeprav sva v vojnem času k temu idealu vsak od naju na drugi poti.

Verjetno, da se nisem umaknil po enoletnem zaporu v rojstno Ameriko, bi se pozneje morda srečala v zaporih. To srečanje bi bilo za oba izredno koristno in zanimivo.

Dolg uvod k farni vinski tr-

gatvi! Pa smo dva dni pred Zahvalnim dnevom in doživljam spet nekaj v časovnih preskokih. Zdaj ne vem, kaj bi napravil s svojo kroniko slovenskega sv. Cirila na Osmi? Menda sem pri tretji in četrti oktobrski nedelji končal. Tretja sončna in četrtja kar lepa v naši domači cerkvi.

Ali naj prvo novembrsko nedeljo iz svoje kronike črtam, da ne bo opažen madež »pasjosti« v ohlajenem njujorškem ozračju? Bila je spet obhajilna farnega društva Najsvetejšega Imena. Udeležba? Oprostite - pasja! Vendar po maši o farni vinski trgatvi na naslednjo soboto dejansko ničesar rečenega, še ničesar storjenega. Vendar sem prišel do prijave 4 omizij. Pa je med nami Rev. Alojzij Jenko in po Vseh svetih ter po Vernih duš dnevu smo, pa se na vprašanje predsednika Jožeta Simiča razvije razgovor o veri v posmrtnost in o strahu pred smrtjo. Kot zmerom, časa za razgovor zmanjka in običimo v nejasnosti, v kateri smo bili ob začetku pogovora.

Vsi odhite na svoje domove. Le Klezina gresta na kor k deseti maši. Jaz pa v cerkev, kjer so bili le naši Primorci in pa Cretnikova dva iz New Jerseyja ter Cerjakovi. V to cerkevno praznino čez nekaj trenutkov vstopi dr. Jože Velikonja iz ameriškega severozahoda. Že nekaj let ga nisem srečal. Mislil sem, da se bova kaj pogovorila, pa mi je po maši kar izginil, odšel je v farovž, ko sem se z drugimi razgovarjal o popoldanskem nastopu slovenskih plesnih skupin v Hunter College Playhouse-u na Park Ave.

Pa tod sem spet ugledal Joža Velikonja in v odmoru sva malo pokramljala o Slovencih na Ameriškem in mi je dejal: Taki, kot si ti, morajo pisati v Ameriško Domovino o slovenskem življenju, kar ga še je! Nekako obljubil sem mu!

Na ing. Kregarjevo povabilo je prišel tudi on na ta nastop njujorških slovenskih skupin, ki so že nekaj let ne preveč učinkovito povezane v Slavic Heritage Council of America, Inc. Slovenci smo vključeni, toda nismo dejavna skupnost v tej vseslovanski. Močno aktivna v njej pa sta Judita Prelog in ing. Simon Kregar, ki je glavni tajnik te organizacije.

Vendar slovenska prisotnost je tu, kar je zasluga slovenskega okteta ZVON iz Fairfielda, Conn., in pa Makedonca Georgea Tomowa, ki je nas Slovence že parkrat na mnogih krajih predstavil s svojo jugoslovansko plesno skupino, ki obvlada vrsto narodnih plesov od Triglava pa tja dol do Djevdjelije. Tako nas v gorenjski noši ta skupina predstavi s plesno kompozicijo »Mlin«.

Tako je bilo tudi tokrat v drugem delu skoraj triurnega lepega programa. Nastopili so Tomowovi »Slovenci«, potem pa ko je oktet Zvon odpel sigurno in učinkovito šest slovenskih narodnih pesmi, da so dali poslušalcem, ki so bili v glavnem intelektualci, okusiti

lepoto in zvočnost, otožnost in veselost, ki zvočno gradi našo narodno pesem. Zvonovci so tem zbranim, nekaj okoli polovice zasedene dvorane zapeli: Visoke planine, Luna si je, Sijaj sončece, Pisana polja, Zelenica, in Vinski hram.

MALI OGLASI

APARTMENT FOR RENT
2 bedrooms. Near St. Clair.
Call after 6 p.m. - 361-6858.
(91-94)

EUCLID RANCH
5 Rms. Brick and alum. Top of Chardon Rd. \$69,900.
George Knaus Real Estate
819 E. 185 St. 481-9300
(91-93)

FOR SALE
Homemade POTICA - Nut or nut and raisin.
Call 944-8134.
(91-94)

FOR RENT
E. 74 St. 5 rooms dn. Newly papered and carpeted. Hot water heat. Garage. Prefer mature couple. Reasonable price. Tel. 881-3479.

For Rent
6 rooms, up. Carpeted. St. Clair area. Call bet. 6 & 11 p.m. 946-8714.
(87-92)

Looking for Work
Housecleaning or office cleaning in the E. 185 St. area. Call 481-9806.
(89-92)

For Rent
1 bdrm. apt. Appliances & carpeting. Close to Slov. Home for Aged. 261-0430.
(89-92)

T.K. General Contractors, Inc.

Predelujemo kuhinje, kopalnice, delamo strehe, »driveways«, nove garaže in vsa potrebna gradbena dela na hišah ali poslovnih stavbah. Hiše barvamo zunaj in znotraj in tapeciramo. Zidamo tudi nove hiše in poslovne stavbe.
- Vprašajte za brezplačen predračun! -

- 831-6430 -

Bakrene strehe

(nadaljevanje z 2. str.)

šla v ogromno gospodarsko krizo in išče deviz povsod, kjer jih je mogoče najti.

Kazno je, in zelo verjetno, da bodo šli prihranjeni dolarji, čeprav jih je naložila najvišja cerkvena oblast, namenjeni bakrenim streham po zvonikih, popravilom in novogradnjam cerkva in drugim verskim namenom, v sklad za odplačevanje državnega dolga. Vsaj tako je mogoče logično sklepati iz razprave verske komisije, ki ji je dana vsa oblast avtoritativno sklepati o vseh zadevah verskih skupnosti v Sloveniji. Pritožba ali protest nadškofije na pride v poštev. Tak korak bi komunistična partija razglasila za protidržavno dejanje, ker da odreka državi pomoč v veliki stiski, in bi to utegnilo povzročiti nedogledne kvarne posledice za poslanstvo Cerkve pod marksističnim režimom.

Kdor zasleduje ganljiva pisma raznih župnikov iz Slovenije, ki beračijo za dolarje, pa hkrati ocenjuje darove rojakov, bo priznal, da gredo lepi zneski v staro domovino. Kaže, da bodo šli, če že ne gredo, v globoke žepe brezbožnih režimskih veljakov in je veliko vprašanje, da-li bodo kdaj dosegli namen, za katerega so bili darovani. Če kdo, potem gotovo ta pisec iz srca želi, da bi pregnane sestre reda Karmeličank mogle zgraditi nov samostan, v katerem bi opravljale veliko socialno delo neprestanih molitev, žrtvovanja in zadoščevanja za grehe sveta. Veliko dolarjev je bilo v ta namen že nabranih. Po dolgih letih so sestre dobile gradbeno dovoljenje in menda že gradijo svoje novo domovanje. Naj mi bo dovoljeno izraziti dvom, ali bodo dosegle svoj cilj.

Če sem prav bral, morajo ves gradbeni material plačevati z dolarji. Tudi če bodo dolarji na razpolago, jim oblast lahko dela velike zavlačevalne ovire. In tudi če bodo uspele spraviti stavbo pod streho in jo urediti za prebivanje, je verjetno, da jo bo režim vsaj deloma uporabil za kako marksistično šolo in s tem razdiral kontemplativno življenje tega strogega reda. Daj Bog, da bi do tega nikoli ne prišlo, a bojim se, da je velika nevarnost. Zgled imamo v škofijskem zavodu sv. Stanislava - kraju kjer se jaz likal -, ki ga oblast noče vrniti Cerkvi pač pa ga uporablja za kasarno.

To je napisano v premislek.

L. P.

*Vesele božične praznike
in srečno novo leto!*

Vaše ime

Vaš naslov

*Vesele božične praznike
in srečno novo leto!*

Vaše ime

Vaš naslov

*Vesele božične praznike
in srečno novo leto!*

Vaše ime

Vaš naslov

American Home Publ. Co.,
6117 St. Clair Ave.,
Cleveland, OH 44103

Dear Sirs:

Enclosed is my check for _____ for a \$30.00 ad; \$20.00 ad; \$10.00 Christmas ad to appear in the Ameriška Domovina.

My name _____

My address _____

City and State _____

Tone Arko:

— MED DVEMA OGNJEMA —

I.

Tako smo rekli nogometni igri z žogo, ki je bila podobna oni v nogometu, ki smo jo mi fantički radi igrali okrog Mladinskega Doma v špitalskem taborišču v Avstriji. Igralci so metali žogo z ene strani igrišča na drugo in obenem skušali zadeti nasprotnike v delu igrišča med njima. Vsakokrat, ko je bil kateri zadet, je moral iz igre, razen, seveda, če je žogo — ujel. V tem slučaju pa je moral iz igre tisti, ki je žogo vrgel.

Včasih so se v to več ali manj otroško igro vključili tudi malo starejši. Ti so metali žogo z vso silo tako, da je prenekaterega od nas otrok kar odneslo, ko ga je zadela pogodena žoga. Seveda, če se je pa kateri od otrok le opogumil in žogo od enega teh starejših ujel ter se obenem še vseeno obdržal na nogah, tedaj se je pa moral dotični starejši, jasno ponižan pred celotno družino, umakniti iz igre.

Take in podobne občutke sem imel, ko sem prebiral polemiko med dr. Pušem in dr. Bratino. Čeprav sta oba doprinesla nekaj pozitivnega, sem imel občutek, da sta bila po argumentih dalj narazen, kot pa ob začetku. Tako eden kot drugi se je v argumentih trdno oklepal svojega stališča in svojega ozkega izhodišča.

Skušal bom pokazati, da je v resnici najbolj sprejemljiva pozicija nekje vmes, ne bom pa rekel, da je bližja enemu ali drugemu, ker mislim, da bi to bilo — po mojem mnenju — že subjektivno, torej, odvisno od posameznika.

Ker je bil uvodniški članek dr. Puša kronološko prvi, bom začel z njegovim stališčem. Namesto besede »kreativna« bom uporabljal besedo »ustvarjenje«, ker se mi zdi, da se beseda kreacija, v trenutnem pomenu, v slovenski literaturi bolj redko uporablja.

O SV. PISMU

V prvi knjigi Sv. Pisma beremo, da je Bog ustvaril nebo in zemljo. »Zemlja pa je bila pusta in prazna...« Bog je ustvarjal dalje in končal svoje delo z ustvarjenjem človeka, Adama, in sicer »Po svoji podobi...« Nadalje piše v istem poglavju, da je Bog svoje ustvarjenje končal v šestih dneh, sedmi dan pa je počival.

Takoj moram poudariti, da Sv. Pismo ni znanstvena knjiga ter da nam podrobnosti o procesu ustvarjenja nič ne ra-

zlega. Ne vemo, na primer, ali je bilo res šest dni ali šest tisoč ali celo šest milijonov let. Možno je celo, da vse te šeste dobe niti niso bile druga drugi enake. Nekateri na podlagi Sv. Pisma, na primer, sklepajo, da je svet star okoli šest tisoč let ter se, zatorej, ne strinjajo z znanstvenimi dognanji, ki ga ocenjujejo na nekaj milijard (bilijonov) let. Kot sem trdil, Sv. Pismo ni znanstvena knjiga, torej bi se iz njene vsebine ne smeli sklepati znanstveni zaključki.

Sv. Pismo nam tudi našteva celoten rodovnik od Adama do Jezusa. Tudi na osnovi tega rodovnika marsikateri sklepajo razna nekaterim znanstvenim tezam nasprotna dognanja. Prav ta rodovnik, npr., največkrat citirajo kot protitež teoriji evolucije. Pozneje bom pokazal, da ta zaključek, nujno ne sledi. Kakor Sv. Pismo ni znanstvena knjiga, tudi ni izrecno zgodovinski dokument, čeprav je, po mojem, precej več, kot znanstveni.

Postavimo Sv. Pismo torej na tisto mesto, kamor spada, in sicer kot božje razodetje, v katerem se predvsem razpravlja o nadnaravnih vprašanjih, kot so npr. o neumrjoči duši v človeku, torej o človeški duhovnosti. Kot božje razodetje smo seveda kot verniki obvezani, da to razodetje sprejemamo kot resnico. Paziti pa moramo, da ne bomo Sv. Pisma tolmačili v vseh njegovih podrobnostih in odtenkih preveč analitično in dobesečno, ker ni pisano v preciznem jeziku, na kakršnega naletimo v znanstveno-filozofskih razpravah in metodologiji.

Tukaj pa pridemo do ene izmed točk, kjer se dr. Puš in dr. Bratina zelo ločita. Dr. Puš trdi, da bi moral biti pojem božjega ustvarjenja človeka nekako vsaj enakovreden teoriji človeške evolucije. Dr. Bratina pa to trdovratno odbija, sklicujoč se na znanstveni podlagi, predvsem na Darwinovo teorijo o evoluciji.

Ne eden ne drugi pa ne zadevne žeblija na glavo. Oba streljata drugi mimo drugega. Jedro problema je sledeče! Božje ustvarjenje in teorija evolucije obstojata vsak na svojem področju in nimata prav nič skupnega. Zato ju v eni sapi ne moremo in ne smemo primerjati, ker nikakor nista ekvivalentna. V šoli smo temu rekli »apples and oranges«. Zakaj

NAROČITE AMERIŠKO DOMOVINO!

Verjetno se že pripravljate za nakup božičnih daril za svoje drage in prijatelje. Upamo, da letos poleg drugih daril predvidevate tudi naročnino Ameriške Domovine kot božično darilo.

Vi, ki ta oglas čitate, ste gotovo že naročniki Ameriške Domovine, in to verjetno že dolga leta. Za Vašo podporo in zvestobo časopisu se Vam iskreno zahvaljujemo. Vemo, da Vam je ta časopis dragocen in pri srcu. Upamo, da razumete, če Vas naprošamo, da letos podarite za božič naročnino Ameriške Domovine. Pomislite, če bi vsak sedanji naročnik podaril naročnino za Ameriško Domovino svojim dragim ali prijatelju, bi podvojili naložbo časopisa v zelo kratkem času. S tem dejanjem bi pa zagotovili in podaljšali življenje tega časopisa še v bodoče.

Za Vaše razumevanje in uvidevnost potrebe novih naročnikov, in za Vašo pomoč pri tej akciji se Vam že v naprej zahvaljujemo.

PRIJATELJI AMERIŠKE DOMOVINE

je to tako, bom razložil pozneje.

S tem pa preidemo k dr. Bratinovi strani argumenta. Dr. Bratina je, med drugim, v svojih dveh člankih zelo izčrpno podal znanstveni pogled v tej polemiki. Ker je po mojem mnenju večina bralcev AD manj seznanjena z znanostjo in znanstveno metodologijo, sta oba članka dr. Bratine vsakakor dopolnila to pomanjkljivost od strani bralcev, za kar moramo biti dr. Bratini hvaležni.

Ker sem tudi jaz poklicni znanstvenik (z dr. Bratino celo proučujeva isto znanstveno področje — fizikalno metalurgijo), se bom nekoliko več ustavil na tem aspektu diskusije.

KAJ JE »TEORIJA«

Začel bom s pojmom teorije, predvsem fizikalne teorije. O tem je že precej v svojem pisanju obravnaval dr. Bratina; da ne bom tega ponavljal, se bom tu omejil le na tiste vidike problema, ki jih dr. Bratina ni obdelal.

Beseda teorija ima, v prvi vrsti za laika in včasih tudi za kakšnega intelektualca, neko implicitno veljavnost, ki bi je ne smela imeti. V znanosti namreč obstoja na stotine in stotine teorij, zato ena več ali manj nikoga v znanosti bogve kaj ne vznemirja. Tisti, ki berejo znanstvene revije, vedo, da vsebuje skoraj vsaka znanstvena razprava vsaj eno svojo teorijo, če ne celo več.

Da bi znanstveniki tu v Ameriki in tudi ponekod drugod nekoliko to veljavnost besede teorija omilili, večkrat uporabljajo namesto »teorije« besedo »model«, in namesto »teoretiziranja« pa »modeliranje«. Pojem ali beseda »model« vsebuje neko implicitno aproksimacijo. Beseda model nam takoj predoči nekako omejenost, namreč to, da model točno ne predstavlja nekega naravnega pojava, marveč samo nekak približni

opis tega pojava. Model in — torej — teorija imata, če že ne več vsaj neko omejenost ali celo pomanjkljivost. Seveda pa mora vsaka teorija sloniti na eksperimentalnih podatkih ali izkustvih. Brez tega še tako dobra teorija propade.

Primer »Kvantne teorije«

Dal bom temu (pomanjkljivosti teorije) primer. Kvantni teoriji pravijo krona moderne fizike in kemije. Brez nje bi ne bilo jedrske bombe in kompjuterjev (računalnikov), niti ne televizije ter mnogih drugih modernih izumov, na katere smo se že tako navadili, da jih smatramo za vsakdanje. S kvantno teorijo je uspelo znanstvenikom razložiti in razčleniti ter razumevati atome in atomsko strukturo, s tem strukturo materije, ki je iz atomov sestavljena, to je plinov, tekočin in trdnih snovi.

Toda celo ta »kronska teorija« ni popolna. V kalkulacijah v tej teoriji namreč včasih pridemo do zaključka, da ima neki fizikalni sistem neskončno energijo. Vema pa, da v naravi takega sistema ni in da ne tudi ne more obstojati. S kvantno teorijo torej nekaj ni v redu. Seveda, s tem pa še ni rečeno, da je teorija neuporabna. Nikakor ne. Znanstveniku, ki kvantno teorijo uporablja, je treba vedeti le, da ima ta teorija dotične pomanjkljivosti in omejenosti ter da mu je potrebno te pomanjkljivosti in omejenosti upoštevati pri svojem računanju. Rezultate tega računanja mora torej sprejemati vsaj z neko, čeprav rezervirano, skeptičnostjo.

Da bi se znanstveniki nekako izognili temu nenaravnemu zaključku (o neskončni energiji), uporabljajo nek matematični postopek, ki mu v angleški znanstveni literaturi pravijo »renormalization«, ka pa ni nič drugega kakor to, kar smo na univerzi označili z besedo »fudging«. Pomen besede fudging bi se v slovenščini glasil nekako tako kot — domače

rečeno — »flikanje« ali krpanje. Torej znanstveniki to vrzel v kvantni teoriji matematično nekako zasilno zamašijo.

Zgornja razlaga kaže, da ima svoje probleme tudi ena najboljših, najbolj razširjenih in najbolj priznanih teorij, da o manj pomembnih, uspešnih in tudi manj sprejemljivih teorijah celo ne govorimo. Eventuelno bo treba kvantno teorijo ali dopolniti ali nadomestiti s popolnejšo, ki bo imela manj pomanjkljivosti.

Osebnostno poznam samo eno teorijo izmed stotin in tisočev teorij, ki je, vsaj kolikor je meni do sedaj znano, brez poznanih hib. To je teorija simetrije, ki se uporablja predvsem v kristalografiji. Kristalografi so seveda nauk o simetriji že več ali manj izpopolnili, še preden so teorijo o simetriji sploh razvili. Bili so seveda zelo zadovoljni, ko je novi teoriji uspelo matematično dokazati njihove prejšnje izsledke.

Teoriji moramo torej reči to, kar so že rekli stari Rimljani: *scapham, scapham dicere*, reči čolnu čoln ali, v našem slučaju, reči teoriji le teorija (=model) vključno z vsemi njenimi pomanjkljivostmi — in nič več.

Omenil sem zgoraj, da bom objasnili, zakaj nista ustvarjenje in evolucija ekvivalentna ali enakovredna ter zakaj nimata nič skupnega. To je že skušal pojasniti dr. Bratina v svojem pisanju, vendar se mi zdi, da v tem ni bil povsem uspešen. Njegove argumente bom vsaj delno ponovil in razširil, da bo stvar bolj razumljiva širšemu krogu bralcev, kajti, ako bralec teh argumentov ne razume, tudi ne bo razumel tega, kar hočem povedati.

Dr. Bratina je poudaril, da znanost lahko proučuje samo to, kar lahko izkusi z našimi čutili ali pa s podaljški čutil, z našimi instrumenti. Česar se pa se temi pripomočki ne da izkusiti, o tem pa znanost nič ne ve. Jasno je, da nadnarav-

(dalje na str. 6)

— OPRAVIČILO —

EVERETT, Ont. — V članku »Oktoberfest v Slovenskem lovskem in ribiškem klubu pri Allistonu v Ontariju, Kanada«, priobčenem v Vašem cenjenem časopisu dne 16. oktobra t.l., na 5. str., smo pomotoma izpustili omeniti in pohvaliti sodelovanje plesne skupine »Mladi glas«, ki je tudi obogatila naš spored s svojimi lepimi plesi simpatičnih fantov in deklet.

Opravičujemo se, da ta prijetna skupina v omenjenem članku ni bila imenovana.

Iskrena hvala in lep pozdrav.

ZA. S.H.A.C.
Janez Weibl

KOLEDAR PRIREDITEV

V »Koledar« pridejo prireditve društev in drugih organizacij, ki objavljajo v »Imeniku društev« vsak mesec. Vključene so tudi prireditve, ki so v uredniškem mnenju koristne za našo skupnost.

DECEMBER

6. — Slovensko ameriški kulturni svet priredi večer s škofom Pevcem v Borromeo semenišču. Pričetek ob 6.30 zv., sv. maša ob 7., potem kratek program. Vstopnine ni.

9. — Slov. šola pri Sv. Vidu priredi miklavževanje v farni dvorani. Pričetek ob 3h pop.

23. — Društvo SPB Cleveland prireja božičnico ob 3. uri popoldne v avditoriju Sv. Vida.

31. — Baragov dom in Klub priredita silvestrovanje z večerjo in godbo v Baragovem domu, 6304 St. Clair Ave.

31. — Pevski zbor Korotan prireja silvestrovanje z večerjo in godbo v Slovenskem domu na Holmes Ave.

1985

JANUAR

27. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti postreže s kosilom v šolski dvorani od 11.30 do 1.30 ure pop.

FEBRUAR

17. — Fara Marija Vnebovzeta priredi srnjakovo kosilo v podporo Slovenskega doma na ostarele. Kosilo bo v SND na St. Clair Ave.

17. — Slov. šola pri Sv. Vidu bo postregla s kosilom v farni dvorani od 11.30 do 1.30 pop.

24. — Misijonska znamkarska akcija priredi kosilo v dvorani pri Sv. Vidu. Serviranje od 11.30 do 1.30 popoldne.

MAREC

8., 9. in 10. — Slovenske duhovne vaje za žene in dekleta v Sv. Jožefa domu duhovnih vaj

15., 16. in 17. — Slovenske duhovne vaje za moške in fante v Sv. Jožefa domu duhovnih vaj.

23. — Primorski klub priredi večerjo s plesom v SND na St. Clair Ave.

APRIL

13. — Tabor DSPB, Cleveland priredi svoj pomladni družabni večer v Slov. domu na Holmes Ave. Igra orkester Veseli Slovenci.

MAJ

11. — Slov. šola pri Sv. Vidu priredi Materinsko proslavo v farni dvorani. Pričetek ob 7. uri zvečer.

JUNIJ

15. in 16. — Tabor DSPB, Cleveland poda spominsko proslavo 40-letnice umora slovenskih domobrancev, četnikov in civilistov.

23. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski pristavi.

JULIJ

28. — Slov. šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

SEPTEMBER

22. — Oltarno društvo fare sv. Vida priredi kosilo v šolskem avditoriju.

OKTOBER

19. — Tabor DSPB, Cleveland priredi svoj jesenski družabni večer v Slov. domu na Holmes Ave. Igra orkester Veseli Slovenci.

DECEMBER

8. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi miklavževanje v farni dvorani. Pričetek ob 3. uri pop.

nosti ne moremo ne občutiti z našimi čutili in ne izkusiti, niti ne z našimi instrumenti. Zaradi tega znanost o nadnaravnosti nič ne ve in tudi ne more vedeti.

Ker je ustvarjenje nadnaravnega izvora, ga znanost ne pozna in ne more poznati. Jasno je torej, da znanost in nadnaravnost drug drugega ne dosega in se nikjer ne dotikata ter je, torej, nemogoče, da bi jih kjerkoli ali na kakršenkoli način primerjali. Druga z drugo nimata enostavno nič skupnega.

Ali sedaj vemo, kaj teorija je in kaj ni in kako moramo z njo postopati? Gornje pripombe sedaj aplicirajmo na problem teorije o evoluciji kot jo je predlagal Charles Darwin pred več kot sto leti.

O TEORJI EVOLUCIJE

Podrobnosti o tej teoriji je že več ali manj podal dr. Bratina v svojih dveh člankih. Glavna teza te teorije je, da so se vse živali, vključno človek, razvili iz nižjih vrst živalstva, mogoče celo iz posameznih celic. Druga plat te teorije je, da preživijo le tiste živali in ljudje, ki so najbolj trdni in odporni. Temu pravi Darwin: »Survival of the fittest«.

V skoraj vsaki teoriji je vsaj nekaj veljavnega. To velja tudi za teorijo o evoluciji, ki je sicer stara še več kot sto let. Znanstveniki so v teh sto letih odkrili mnogo novih podatkov in jih še odkrivajo. Od Darwinove originalne teorije je bilo precej spremenjenega in, delno, enostavno zavrženega. Dočim evolucija obstoja, ta ni nujno v taki obliki kot je to predvideval Darwin in tudi ne nujno v takem obsegu. Krčevito braniti sto let staro teorijo, posebno v današnjem času, ko znanost skokoma napreduje, je torej zelo tvegana stvar.

Toda pojdemo začasno korak nazaj. Vzemimo npr., da Darwinova teorija o evoluciji drži in naj bi bila torej v konfliktu z ustvarjenjem. Skušal bom pokazati, da to ni nujen zaključek. Kot sem že poudaril, nam Sv. Pismo fizikalni proces ustvarjenja ne opiše ter o tem nič ne vemo. Po Darwinovi teoriji naj bi se človek razvil iz neke nižje vrste živali, npr. opice. Bog bi bil lahko posegel v ta proces razvoja kjerkoli bi hotel in vdihnil eni od teh živali (opici) na razvojni lestvici neumrjočo dušo in bi bil s tem ustvaril prvega človeka, Adama. Torej teorija evolucije človeka (kot jo je predložil Darwin) ni nujno nasprotna Sv. Pismu in krščanskemu tolmačenju nastanka človeka.

Toda vrnimo se v današnji čas in k sodobni znanosti. Tako dr. Puš kot dr. Bratina govorita o razvoju človeka iz neke opice podobne živali. Če bi bila oba, dr. Puš in dr. Bratina, vsaj nekoliko pogledala sodobno literaturo na tem polju, bi kmalu spoznala, da je bila ta teza (razvoj človeka iz

opice) že več let nazaj završena in je že zastarela. V tem oziru, Darwinova teorija več ne drži.

Polje znanosti, ki se ukvarja s tem proučevanjem, se imenuje paleontologija, ki je sicer veja geologije. Paleontologija študira živalske in človeške fosile, ki so v glavnem ostanki kosti teh nekdanjih živih bitij. Kljub nenehnemu meteorološkemu spreminjanju vrhnje skorje našega planeta so se ohranile v stanju, ki nam še vedno dovoljuje njih proučevanje.

Paleontologi so preko let na osnovi anatomskega proučevanja človeških fosilov dognali, da se človek ni razvil iz opice, vsaj v dobi, za katero podatki obstojajo, in to je za zadnjih 35 milijonov let. Podatki torej nam kažejo, da je bil človek v zadnjih 35 milijonih let vedno le — človek, ne pa opica. Kaj je bilo v dobi, ki je še starejša od 35 milijonov let, nič ne vemo, ker podatki ne obstojajo. Teorije, ki hočejo razlagati procese v tem starejšem obdobju, bodo ostale nepotrjene in tako le poskusne vse dokler ne dobimo nove, eksperimentalne evidence za to starejše obdobje.

Eden izmed vodečih sodobnih paleontologov na tem polju je Finec, prof. Björn Kurten, ki poučuje na vseučilišču v Helsinkiju. (Ne boste mi verjeli, kje sem prvič zasledil ime in delo tega znanstvenika« Bral sem o njem v *Amerikanskem Srbobranu*, ki izhaja v Pittsburghu kot uradno glasilo Srbske Narodne Zveze (Srpski Narodni Savez), ki je pri Srbih nekako to, kar je pri Slovencih KSKJ. Čeprav mi cirilica ne teče tako gladko kot latinica, se od časa do časa vseeno opogumim in malo preberem, kaj se dogaja drugje. Op. pis.)

ČLOVEK RES IZ OPICE?

Prof. Kurten je pred leti vse te znanstvene podatke in proučevanja zbral in napisal poljudno napisano knjigo »Not From the Apes«, ki je izšla v angleščini leta 1972 tu v ZDA. To knjigo bi zelo priporočil bralcem AD, posebno pa še dr. Pušu in dr. Bratini. Mislim, da se bosta oba iz te knjige nekaj naučila.

Prof. Kurten v svoji knjigi ne samo, da dokazuje, da se človek ni razvil iz opice, ampak tudi predpostavlja, da je bilo mogoče celo obratno, to je, da se je opica mogoče razvila iz človeka. Ta teza bi vsakakor potrdila sodobno dognano dejstvo, da je človeški organizem biološko najbolj soroden opičjemu. Proti koncu svoje knjige prof. Kurten poudari, da so nam potrebne nove teorije. Pravitako on iz vidika paleontologije doda svoje razglabljanje ne samo o človekovi preteklosti, ampak tudi o njegovi sedanjosti in prihodnosti.

Sodobni znanstveniki o Darwinovi teoriji pravijo, da je le še začetna točka (starting point) v sedanjem raziskovanju biološke evolucije. V sto

letih se je mnogo novega odkrilo in dognalo. Prav bi bilo, da bi vsaj znanstveniki temu vsaj površno sledili in ne ponavljali stvari, ki so že davno zastarele.

Sedaj pa se vrnimo k originalnemu uvodniku dr. Puša. On je predvsem razglabljal o vprašanju, kaj bi se moralo v šolah v ZDA poučevati o nastanku človeka. Po mojem mnenju bi se moralo poučevati ustvarjenje iz istih vzrokov kot se npr. poučuje matematika, literatura ali filozofija. Sv. Pismo je namreč nekaka osnova židovsko-krščanske zahodne kulture, o kateri bi moral vsak otrok v zahodnem svetu ne glede na njegovo vero nekaj vedeti. Nikakor pa ne spada ustvarjenje v biologijo.

Glede poučevanja evolucije, ki naj bi se poučevala v biologiji, bi pa dodal sledeče. Vedeti je treba točno, o čem se govori. Učencem je potrebno razložiti, da znanstvene teorije niso resnice ter da bodo lahko že jutri ovržene in zavržene. Učitelji jim morajo pa objasniti, da ima vsaka teorija svoje pomanjkljivosti in omejenosti ter, da se morajo celo univerzalno sprejete teorije vedno znova podvreči najnovejšim podatkom in odkritjem, ki bi te teorije lahko spravile v dvom. S drugo besedo rečeno, v znanosti ni nobena teorija stalna, tudi Darwinova ne.

Dalje, potrebno je, da se v poučevanju uporabljajo najbolj sodobna dognanja in najnovejši podatki. Skratka, evolucija se mora poučevati s celotno sliko in iz vseh sorodnih vidikov, drugače pa bo učencevo znanje pomanjkljivo in nezadostno in — kot posledica — lahko tudi zelo pristransko. Seveda je potreben za to tudi zadosten izobraževalni nivo. (se bo nadaljevalo)

(V drugem in zadnjem delu tega razmišljanja se bom ustavil malo dalj pri raznih teorijah in dal nekaj primerov, kako se te teorije uporabljajo in kam privedejo v neizkušeni rokav. Ta drugi del se bo nekoliko oddaljil od polemike dr. Puš — dr. Bratina. V njem bom podal bolj svoje lastne poglede. T.A.)

O Medugorju

GORICA, It. - V Vatikanu so objavili dokument jugoslovanskih škofov, ki so ga ti sprejeli na svoji zadnji konferenci 10. in 11. oktobra in se nanaša na domnevna Marijina prikazovanja v Medugorju. V tem dokumentu škofje naročajo duhovnikom, naj ne organizirajo romanj v ta kraj, dokler uradna Cerkev ne bo dala končne sodbe o teh pojavih. Tako vidici kot njihovi duhovni vodje pa so bili pismeno naprošeni, naj ne dajejo izjav za tisk ali v javnosti kot tudi naj se ne izrekajo o domnevnih čudežnih ozdravljenjih.

Grdina Pogrebni Zavod

17010 Lake Shore Blvd. 531-6300
1053 E. 62. cesta 431-2088

— V družinski lasti že 82 let. —

“SLOVENIA RADIO PROGRAM”

HEARD COAST TO COAST
3 till 4 on Saturday afternoons E.S.T.
on N.B.N. Cable TV systems.

PAUL M. LAVRISHA
1004 Dillewood Rd.
Cleveland, Ohio 44119

Iz življenja Slovencev v Milwaukeeju

(nadaljevanje z 2. str.)

ko poletja. S pridnostjo članstva, katerim sam prednjači, so bila opravljena večja dela: jesensko in spomladansko grabljenje, lepo oskrbovana cesta, trebljenje, podiranje suhih dreves in kopanje štorov, delo pri ograji terase pri jezeru. Poudaril je še posebej veliko in mojstrsko delo Tončke Butinarjeve s pomočjo moža Jožeta (pa tudi Franjota samega, op. pis.) za krasitev kapele in cele njene okolice kakor tudi Marijinega kipa ob njej, pa vse mimo paviljona dalje ob stopnicah in terasi ob jezeru, skalnjak pod in nad teraso. Povsod je samo cvetje vse poletje.

Vidnejše delo pa je bilo predvsem nova dvorana – dolgotrajna želja mnogih. Težko delo je bila priprava za betonsko ploščo in temelj za stavbo. Priprave za to delo je vodil Mejač. Stavbeni les je oskrbel Jože Kunovar, ki je bil med drugimi gonilna sila dela po geslu: Kar lahko storiš danes, ne odlašaj na jutri. Delo ob sobotah pa tudi med delavnikom je naglo rastlo v lepem soglasju starejših in mlajših, vsem v veselje in ponos. Vsem se je upravnik lepo zahvalil.

O slovenskem tisku je poročal društveni dopisnik za Ameriško Domovino, F. Rozina. Našel je nekatere slovenske liste, kakor Svobodno Slovenijo v Argentini, Našo luč na Koroškem, Ognjišče na Primorskem, Glas Korotana, te v glavnem, ki jih izdajajo Slovenci po svobodnem svetu. Razen Svobodne Slovenije, ki je tednik, so drugi listi mesečniki. Edini list, ki izhaja več kot enkrat na teden, je Ameriška Domovina v Clevelandu.

Kjerkoli smo Slovenci raztreseni po svobodnem svetu, se zavedamo svojega porekla in svoje besede, svoje kulturne dediščine. Lepa je slovenska beseda, pesem in melodija. Pisana - tiskana beseda pa je in ostane vedno živa. In tukaj naj spregovorimo – ali naj še ostane Ameriška Domovina z našo podporo živa, ali naj pustimo, da ugasne?

Zato in samo zato so se v poletju zbrali »Priatelji Ameriške Domovine« v Clevelandu z namenom povabiti dopisnike in vse prijatelje lista 8. in 9. septembra na simpozij-posvetovanje in na piknik na Slovensko pristavo s škofovo mašo, da se z urednikom, dopisniki in prijatelji lista, dobro pogovore, kaj napraviti, da AD ostane naprej živa in s pomočjo novih dopisnikov in sotrudnikov ter novih naročnikov dvignili list, da bi postal zanimivejši in bogatejši po vsebini.

Nobena organizacija oz. ustanova ne more obstojati brez sodelovanja zavednih članov. Zdi se, da je Ameriška Domovina po simpoziju pridobila, postala zanimivejša in kaže, da bo še boljša. Tiskana beseda Ameriške Domovine povezuje Slovence po vsem svobo-

dnem svetu, kakor smo že rekli; na nas je, da bo povezovala vse še dolgo let. To želimo vsi, ki se zavedamo nujnosti našega tiska!

Poročilo o kulturnem delu društva je izčrpno in zelo lepo podal referent Vlado Kralj, in je objavljeno takoj po tem dopisu.

Kot zadnji je izrekel svoje misli duhovni vodja dr. Jože Gole. Z veseljem je povedal svoje priznanje celotnemu delu društva in za primer vzel besede iz evangelija tiste nedelje, ko pravi med drugim: ...ko farizeji skušajo Jezusa: Ali je treba cesarju davek dajati? Kristus odgovori: čigava podoba je na denarju? Cesarjeva, odgovorijo. Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega in Bogu, kar je božjega. Tako ste tudi vi dali skupnosti, kar ji gre, pa tudi Bogu s tem, da ste v Parku postavili kapelo in malo cerkvico kot znak svoje vernosti, kjer se ob večjih prilikah pri kapeli bere sv. maša in sliši lepo cerkveno petje.

Iz obiska v Sloveniji pa je dr. Gole prinesel lepe pozdrave p. provinciala Vovka in poletnega gosta tukaj, bogoslovca Mirana. V krogu svojih sobratov, kjer je bil navzoč tudi on, sta govorila o veliki prijateljnosti in gostoljubnosti, ki sta je bila deležna med rojaki pri Sv. Janezu in na misijonskem in Triglavskem pikniku v Parku.

Hvaležni smo duhovnemu vodju za prijazne, prijateljske besede. Vsem poročevalcem pa se je na koncu zahvalil tudi predsednik.

Sledilo je poročilo nadzornega odbora, v imenu katerega je podal izjavo razrešnice Janko Limoni.

Za častnega predsednika in voditelja sklicanja volitev novega odbora je prevzel Ludvik Kolman. Sam je na svojem mestu predlagal stari odbor, ki je sprejel nadaljnje delo za leto naprej in bil z navdušenjem sprejet.

Po zborovanju smo imeli lep večer in z »oktobrovci« slavili njih rojstne dneve. 23 jih je bilo, najstarejši je bil Jože Butinar (80 let), drugi pa po vrsti nazaj do teden dni stare punčke Andreje Budde-Rozina. Vsakega po vrsti je s prijetnim humorjem pozdravil Ludvik Kolman, ki je ustvaril lepo razpoloženje. Postreženi smo bili, kakor da smo bili na svatbi. Praznovanje je tako lepa navada, da bi bilo prav vsem, da bi postala tradicija. Hvala in vse dobro vsem rojstnikom in drugim, ki so prispevali k lepemu večeru.

Imamo še nekaj prijetnih novic. V soboto, 27. oktobra, sta se poročila hčerka Mary Ann iz poznane družine Jožeta in Tončke Cimermančič z Michaelom Shermanom – oba zobozdravnika. Poroka je bila v cerkvi sv. Janeza. Poročil ju je župnik p. Lovrenc Grom ob

asistenci prof. dr. Jožeta Goleta. Slovesnosti poroke v cerkvi je prisostvovalo veliko število sorodnikov in prijateljev obeh novoporočencev. Mary Ann je bila več let članica pevskega zbora sv. Janeza in tudi članica folklorne plesne skupine Triglava. Poročno slavje je bilo ob velikem številu gostov v Imperial Ballroomu Pfister hotela na Wisconsin Ave. Res lepo!

Dne 3. novembra pa sta stopila pred oltar Anastasia C. Beznik, hčerka zelo poznane družine Jakoba in Martine, in James Frieseke. Poroka je bila v cerkvi sv. Sebastijana tu v

Poročilo prosvetnega referenta Vladislava in Bibe Kralj-Bambičeve za poslovno leto 1983 – 1984

Leto je spet naokoli, ko mora vsak odbornik podati obračun o svojem delovanju. Je pa res, da je to delo za prosvetnega referenta zelo težavno – ko društvo nima iger, nima koncertov, niti predavanj! Smo slovensko kulturno društvo; moje poročilo bi moralo biti najbolj zanimivo in bogato. Žal na dramskem polju ni bilo ničesar storjenega, a najlažje je bilo prosvetariti pri igrah. Doba odrskih nastopov je daleč za nami.

Smo pa lahko zadovoljni, da imamo folklorno plesno skupino, ki naše društvo v javnosti častno zastopa na mnogih slovenskih in drugih prireditvah.

Ko v mislih pregledujem delo, ki ga je plesna skupina izvršila v preteklem letu, in če se postavim na stališče, da so bili plesi, ki jih je skupina naštudirala, lepi in na neki višini, potem je mnogo lažje poročati. Plesalci pa za ves trud in čas, ki ga žrtvujejo, zaslužijo vso priznanje in veliko pohvalo.

Prav gotovo imajo koreografinja Biba Kralj, plesalke in

V BLAG SPOMIN

OB ČETRTI OBLETNICI SMRTI MOJEGA MOŽA

JOHN PEŠEC

umrl 28. novembra 1980.

V božjem miru zdaj počivaj, dragi, nepozabni nam, v nebesih večno srečo uživaj, do svidenja na vekomaj.

Žaluoja:

žena – Albina Pešec
s sorodniki.

Cleveland, O., 27. nov. 1984.

Milwaukeeju. Anastasiji in Jamesu izrekamo na tem mestu iskrene čestitke in vso srečo na skupni življenjski poti ter božji blagoslov. Čestitke tudi staršem!

Še dvoje veselih novic: Družini dr. Janezu Grumu se je rodila hčerka in sicer že četrta, druga punčka – Andreja – pa je bila rojena 14. oktobra družini Metke in Ricka Budde-Rozina. Obema družinama iskrene čestitke!

Še nekaj za smeh: »Dragica, ali so golobi res najbolj neumne živali?« »Res, golobček moj.« In pa: »Zakaj si Janeza udaril?« »Zato, ker me je on nazaj.«

France Rozina

plesalci največ zadoščenja takrat, ko na nastopih opažajo nasmeš in radostno razpoloženje še tako preprostega gledalca. Ta vtis sem imel, ko sem pri gostovanju naše plesne skupine v Sheboyganu opazoval vesele obraze gledalcev, kako so z velikim veseljem sledili izvajanju številnih plesov.

V novembru smo, naši plesalci kot vsako leto nastopajo na mednarodni Folks Fairi. Zraven je skupina oskrbela razstavo. Razstavljena je bila Bambičeva umetnina, ki je vzbujala med tisoči in tisoči obiskovalci Folks Fair veliko pozornost, kar je pričal intervju novinarke Milwaukeeškega Journala z Bambičem. Milwaukee Journal je 28. decembra objavil velik članek in lepo sliko našega mojstra Ivana.

V nedeljo, 4. decembra popoldne smo slovesno sprejeli v dvorani sv. Janeza evangelista sv. Miklavža. Za to priliko je plesna skupina uredila oder; bil je ves v zvezdah. Plesalci so prevzeli vlogo angeljnov in peklenščkov. Ti so spremljali nebeščana (Franca Rozina) – rojenega za Miklavža! – ki ga je mladina nestrno pričakovala in se ga veselila, z njo starši in mnogi drugi.

Malčke, kot nekatere odrasle, je sv. Miklavž obdaril. Po obdarovanju pa je društvo pogostilo vse navzoče s sendviči, pecivom in kavo. Imeli smo res lep obisk, imamo že veliko naraščaja, obdržimo ta lepi slovenski običaj.

Prav tako obdržimo tudi maškarado. Imeli smo jo 25. februarja. Prinaša društveni blagajni denar, zabave pa smo tudi vsi potrebni.

V soboto, 7. aprila, smo se v posebnem avtobusu odpeljali k Sv. Štefanu v Chicago na koncert Slovenske pesmi pod vodstvom Rev. dr. Vendelina Špendova. Zbor je kvaliteten in njega petje dovršeno.

Dne 4. maja je plesna skupina plesala na banketu konvencije zobozdravnikov.

Nedelja, 20. maja, je bila posvečena našim materam. Ob lepem številu Triglavčanov, prijateljev in znancev se je pred kipom Matere božje začel ma-

terinski praznik z litanijami pod vodstvom p. Lovrenca Groma, v spremljavi pevcev Rudija Koterja in Darka Berginca. Odpeve zbora pa je vodila Mara Kolman. Ostali spored, pred domom, pa je pripravila Biba. Predsednik Jože Kunovar je pozdravil matere. Helenca Coffelt je imela primerno recitacijo v slovenščini, v angleščini pa Milka Modic. Plesna skupina je mamicam urno in živo zaplesala dva narodna plesa. Po končanem sporedu so plesalci razdelili navzočim materam sveže rdeče nageljne in jih hkrati povabili v Dom na kavo in okusen prigrizek. Pika!

Kot vsako leto smo se tudi letos dostojno oddolžili žrtvam, ki so padle v boju za svobodo. Komemoracija se je pričela ob 11. uri dopoldne, 28. maja, s pozdravom predsednika Jožeta Kunovarja. Mašo za padle žrtve je daroval duhovni vodja Rev. dr. Jože Gole. Petje je vodila Mara Kolman. Po maši, ki je bila zaradi slabega vremena v Domu, je Dimitri Kralj podal poročilo o Celovski aferi in preskrbel televizijsko oddajo britanske BBC o vračanju Jugoslovancev. V tej oddaji, ki je med Triglavani vzbujala veliko zanimanje, so sodelovali britanski častniki, ki so poročali o resničnosti prevare, s katero je britansko vojaško vodstvo predalo borca Titu in s tem pripomoglo strašnemu pokolu 12.000 slovenskih fantov, cvet našega malega naroda.

Anthony Crosland, kapetan polka velških strelcev, je dejal: Predaja je bila najstrašnejši trenutek, ki sem ga kdaj doživel. Žalno manifestacijo so zaključili pevci pod vodstvom Mare Kolman s pesmijo Vigred se povrne.

Dvanajstega julija je plesna skupina nastopila v Sheboyganu na povabilo fare sv. Cirila in Metoda. 25. julija pa je pod pokroviteljstvom milwaukeeškega simfoničnega orkestra v zoološkem vrtu nastopilo več narodnostnih plesnih skupin, med njimi tudi Triglavanska.

Četrtega in petega avgusta so naši plesalci nastopili na festivalu fare sv. Janeza Ev.

Začelo se je pravo poletje in z njim društveni pikniki, ki so vselej dobro obiskani. Letos, 30. septembra, je bila še posebno lepo obiskana Vinska trgata. To pot nas je počastila televizijska ekipa kanala št. 10. Pridno je snemala lepote našega Parka. Vse bomo lahko videli na polurnem filmu januarja prihodnjega leta.

S tem zaključim poročilo prosvetnega referenta. Novozvoljenemu odboru želim vso srečo in veliko uspeha!

Anton M. Lavriša

ATTORNEY-AT-LAW
(Odvetnik)

Complete Legal Services
Income Tax - Notary Public

18975 Villaview Road
at Neff
692-1172

ANDREJ KOBAL

SVETOVNI POPOTNIK PRIPOVEDUJE

(nadaljevanje)

»Zakaj niste teh navedli?« je zmagoslavno vprašal vodilni carinik in postavil zavojčka na stran. Rekel sem, da zavojčka nista stala več kot kvoder v Ameriki in da takih malenkosti ni bilo treba navajati. Ugovor je bil zaman, carinik je na polo napisal, da sta bila dva predmeta utajena.

V drugi odprti prtljagi so našli nove robce, nekaj rjuh in podobno. Tudi to je uniformirani uradnik označil kot nejavljeno blago ter deval na stran, da komisar oceni vrednost in naloži pristojbino.

Komedija se je začela z dolgim lesenim zabojem, ki je bil precej težak. Na polo sem zapisal, da je v njem samo en predmet, doma napravljen spektroskop. Carinarnica v Delhiju je zaposlovala na stotine uradnikov, med njimi gotovo tudi strokovnjake, a nobeden med njimi ni nikoli poprej slišal o aparatu takega imena.

»Kaj pomeni spektroskop?« so izpraševali. Pojasnjeval sem po svojem znanju, kajti Mihael, ki je aparat naredil, se je že odpeljal v šolo; mislim pa, da bi tudi njega prav tako malo razumeli kot mene.

Nič ni pomagalo, odprli so in zijali. Čuden instrument z električno napeljavo žic in ogleh kontaktov za razblinjanje trdih tvarin v plin; na drugem koncu pa fotografski aparat za posnemanje barvnosti in ureditve trakov in črt na filmu.

Pojasnjeval sem številni skupini, ki se je zbrala. O čem

takem niso nikdar čitali ali slišali. Ubogali so me in kakor da bi se aparata balí, se niso dotaknili delikatnih delov, da bi jih pregledali. Imeli pa so sto vprašanj o napravi in njenih namenih; potem pa o njeni trgovski vrednosti, kje je bila kupljena, po kakšni ceni, po delih ali v celoti.

Niso marali verjeti, da je spektroskop izdelal moj 17-letni sin po svojem načrtu v srednješolski letni tekmi za iznajditelje v razredu elektrofizike. Kaj takega res ni bilo vsakdanje, a fant, sem jim povedal, se je že od rane mladosti ukvarjal s tehniko.

»Ne, to je kot fabriški izdelek,« je ugovarjal eden med njimi. »Za kaj pravzaprav služi?« Neumno je pripomnil, da se skriti fotografski aparati uporabljajo za dokumente in ponarejevanje.

Pojasnjeval sem, da je spektroskop skoraj nova iznajdba in da se največ uporablja v laboratorijah za kriminalna raziskovanja.

»Čemu bi ga vaš sin potreboval v šoli v Missouri, ki je le srednja in kot taka ne more imeti laboratorija?« je izpraševal drugi.

Povedal sem jim, da je izdelovanje instrumentov Mihaelov *hobby* že od rane mladosti in da bo napravo rabil v Indiji za nadaljnje preizkuševanje in izpopolnjenje; ko odpotuje nazaj v Ameriko, pa jo bo prepustil šoli za uporabo drugih učencev.

Izpraševanje je bilo brezkončno, ker niso verjeli, da

naprava ni trgovski izdelek; hoteli so naložiti carino, ne da bi poznali vrednosti. Pokazal sem jim zveze za električni tok., vdlanje aparata in filmskih kaset v lesene predale, vse, kar je očitno kazalo ročno in ne strojno delo. Da jih nisem prepričal, so razodevala vprašanja eksperta, katerega so pozvali. Ta se je končno vdal, a še vedno so hoteli vedeti, koliko je naprava vredna, da bi naložili carino.

»Nobene vrednosti nima za trgovino, mogoče kaj malega za znanstvenika; za mojega sina pa veliko, ker je vse delo njegovih rok in se zanj zanima.

Vrednosti in carine torej niso določili, dovolili pa tudi ne, da bi napravo s prtljago vred odpeljal. Komisija bo razsodila, so rekli in mi naročili priti naslednjega dne.

Zjutraj, ko sem prišel na urad z Nado, se še niso sporazumeli; rekli pa so, da bo vse rešeno predpoldne. Tedaj pa ravnatelja carinarnice, ki bi imel zadevo rešiti, ni bilo v uradu.

Popoldne je Nada sama šla na urad in zahtevala, da jo ravnatelj sprejme. V raziskovalnem oddelku so ji z obotavljenjem izročili nepodpisane formularje in s temi je šla od oddelka do oddelka do ravnateljeve predsobe. Prezrla je stražnike in morali so jo spustiti skozi dvokrilna vrata, kajti njej se ni dalo oporekati, ko se je pri takih zadevah odločila. Povedali mi je, kako je rešitev dosegla.

»Včeraj sem videla na ulici dve nagi ženski. Rekli so mi, da sta znoreli. Zdaj pa mislim, da ni tako. Biti sta morala na vašem carinskem uradu in zato sta se odločili, da je bolj enostavno biti brez vsega kot pa imeti opravke v teh vaših dvoranah. Ali naj jaz in moja družina storimo isto?«

Ravnatelj je bil zbezan. Nadinemu zbadljivemu nastopu ni odgovoril. Po birokratskih kanalih skozi celo vrsto podložnikov je izvedel o Mihaelovi znanstveni napravi.

»Bo instrument vašega sina ostal v Indiji za šolo?« je vprašal in ne da bi čakal na odgovor, je vse papirje hitro podpisal, naj se nam prtljaga pusti brez carine.

Ta prva preizkušnja z indijskim uradništvom nam je bila v pouk. Kakršen koli opravke smo pozneje imeli z indijskimi in ravno tako pakistanskimi uradi, smo se brez ozira na birokratske uredbe obrnili naravnost na najvišjega predstojnika.

Moderni hotel »Imperial« je imel na stotine sob, a edina ohlajena nama je bila na razpolago samo za eno noč. Nado je bilo itak strah, če bi morala v njej prenočiti dalje. Bala se je kuščarjev, ki v Indiji niso majhne rasti. Ko je stopila v kopalnico, je zakričala. Iz banje sta jo gledala dva, iz umivalnika pa eden.

Poklical sem strežnika, da jih odpravi. Možakar se je smejal nad preplašenostjo in govoril, da so kuščarji naši

prijatelji, ker prežijo na komarje in iztrebijo drugi mrčes. Nada vendar ni hotela več v kopalnico, strežnik je prinesel posodo za umivanje v spalno sobo. Jaz sem si privoščil banjo in medtem sta brez prestanka s stene opazovala dva manjša, kako se kopljem.

Dasi utrujena od potovanja nisva dolgo zatisnila oči; spala sva malo. S kuščarji v sobi se ni bilo lahko udomačiti, tudi če bi pojedli vse komarje, a jih niso. Zaradi stalnega kašljanja v sosednji sobi sem se prebujal, vsakikrat z občutkom, da se mi kuščar plazi okoli vratu. Poleg takih neprijetnosti v najboljšem in ne poceni hotelu je bila postelja vlažna.

Vesel, da hotel ni imel več sob za naju, sem zjutraj pred odhodom v carinarnico poklical ameriško poslaništvo. Mr. Richards me je okregal, zakaj ga nisem takoj po prihodu poklical. Hoteli v Delhiju, pa naj bodo še tako moderni, je rekel, niso za Amerikance primerni. Zgradili so jih res Angleži po svojem stilu, toda pod vodstvom domačinov so zadostni le za Indijce.

Richards je kot samec živel v majhnem apartmanu in obžaloval, da bi bilo pri njem neudobno za naju, toda preskrbel nama je izvrstno prenočišče. Na robu mesta je bil lep, zelo obsežen park, v njem razkošen staromodni hotel, svoje vrste penzion za Angleže, edini, ki ni prišel v roke indijske vlade ali privatnikov in je bil še pod angleškim upraviteljem.

Richardsovo posredovanje je bilo potrebno, ker se je hotel zaradi varstva, da bi se ga Indijci ne polastili, spremenil v nekakšen klub, rezerviran le za Angleže in njih zasebne goste. Tu sva se torej nastanila za preostale dni v Delhiju in se zadostno sprijaznila s postarano škotsko upraviteljico, da je imela za naju in sinova sobe za časa obiskov mesta v naslednjih letih.

Preden sta sinova odpotovala, sem jima naročil, naj uživata na poti do Missourija samo hrano in čaj iz košare, katero

jima je mati pripravila. V kupeju z njima je bil gospod z dolgimi v kito povezanimi lasmi, znak, da pripada plemenu Sikov, ki se je peljal z njima do Dehra Duna, zadnje železniške postaje v dolini med himalajskim predgorjem.

Po celonočni vožnji jima je pomagal pri prelaganju prtljage v avtobus za nadaljnje potovanje v gore. Za osvežitev jima je kupil porciji sladoleda. Mihael mi je pozneje v bolnišnici rekel, da ni pozabil svarila glede hrane ter je sladoled pojedel le iz vljudnosti do prijaznega Sika. Danilo je dejal, da je dal sladoled indijskemu otroku.

Pot do Woodstock šole je svoje vrste romanje, vredno opisa. Iz mesteca Dehra Dun, kjer Indija vzdržuje vojno akademijo za oficirje – Angleži so jo ustanovili pred stoletjem – gre avtobus po serpentinah do slemena predgorja.

Tropično rastlinstvo ob vznožju gričev nadomestijo pri vzpenjanju gozdovi borovcev, jate ptic v nižinah pa zamenjajo črede opic. Brez prestanka so tekale za počasnim vozilom vse do vrha. Te živali smo pustili zadaj, ko je avtobus pripeljal do prvih hiš poletnega letovišča z imenom Missouri.

Kraj staromodnih in novejših vil in elegantnih dvorcev so razvili angleški kolonisti za razvedrilo in okrevanje svojih ljudi, potrebnih oddiha od življenja v tropičnih ravninah Indije.

Najel sem sobo v prijetnem angleškem hotelu sredi mesteca, da se osvežim in zagotovim prenočišče, predno se pripravim za pot do šole.

Med Missourijem in Woodstock šolo je bil tedaj manjši letovišni kraj Landower. Do tja je še vodila cesta, naprej pa zelo ozek kolovoz ob strmih grivah, preozek in preveč strm za motorno vozilo ali prevoz s konjem, zadosten samo za nosače ali pa rikšo. Najel sem slednjo s kuliji, dva spredaj, trije zadaj, da so porivali.

(se nadaljuje)

UP TO DATE: _____ JOSEF'S

Elegance
New Look's 85

We Listen

5235 Wilson Mills Road
Richmond Hts. Ohio 44143
461-8544 461-8545

- NAROČILNICA -

Želim postati naročnik časopisa »Ameriška Domovina«

Združene države:

_____ Za eno leto - \$28.00.
_____ Za pol leta - \$14.00.
_____ Za tri mesece - 8.00.

Kanada in druge dežele izven ZDA:

_____ Za eno leto - \$40.00.
_____ Za pol leta - \$25.00.
_____ Za tri mesece - \$15.00.

Petkova izdaja:

_____ \$15.00 na leto v ZDA.
_____ \$20.00 na leto v Kanadi in drugih deželah.

IME _____

NASLOV _____

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO!